

## **ABSTRAKT**

Tato diplomová práce se zabývá tématem sebeřízení školského manažera v oblasti základního uměleckého školství. Cílem práce bylo zjistit, co ředitelé ZUŠ v Plzeňském a Jihočeském kraji považují za součást sebeřízení, co jejich sebeřízení ovlivňuje a jak se projevuje tento vliv v jejich pracovních i osobních životech. Dílčím cílem práce bylo zjistit, zda se ředitelé škol v oblasti sebeřízení vzdělávají a pokud ano, jakým způsobem. Práce vychází v teoretické části z oblasti personalistiky a řízení lidských zdrojů. Zabývá se kompetencemi a rolmi ředitelů škol, selfmanagementem, timemanagementem, delegováním, syndromem vyhoření, technikami zvládnání stresu a obecně životní rovnováhou. Věnuje se také podrobněji emoční inteligenci a fázím kariéry ředitele školy v souvislosti s tím, jak oblast sebeřízení ovlivňují. Praxe přináší výsledky průzkumu, který probíhal formou dotazníkového šetření a doplňujících rozhovorů. Průzkum přinesl velmi zajímavá zjištění z prostředí pedagogicko-uměleckého školství, z oblasti pracovních a osobních životů klíčových postav této vzdělávací sféry – ředitelů ZUŠ. Zkušenosti, a v některých případech výpovědi o závažných důsledcích neuplatňování mechanismů sebeřízení, jsou zachyceny v osobních rozhovorech autorky práce s dotázanými respondenty. Tato zjištění potvrzují často zmiňovaný stav přetíženosti ředitelů českých škol, ale na druhou stranu přinášejí také informace o radosti a naplnění z náročné práce, které se promítá do jejich osobních životů. Praxe přináší potvrzující zjištění o tom, že sebeřízení ředitele ZUŠ je klíčovou součástí vedoucí práce, s přímými dopady na vedený pracovní kolektiv a současně ovlivňující osobní život ředitele školy. Tato zjištění by mohla přinést pozitivní posun v oblasti managementu vzdělávání a v oblasti školství, která výzkumům nebyla ještě podrobena.